

Girona ha de tornar 26.000 euros al SOC d'una subvenció

Tot arrenca per l'incompliment de les bases d'un programa del 2016 per a persones aturades

El litigi té el seu origen en un dels diversos programes als quals aspira l'Ajuntament cada any. En aquest cas, a un corresponent al 2016. Feia referència una dotzena de persones. En deu, es considera hi va haver un desajust d'un dia en la comprovació de si eren persones demandants d'ocupació i en dos casos, el contracte que havia de ser per sis mesos, abans d'aquest termini, l'empresa els va fer fixos, segons fonts municipals. Tot plegat va acabar als jutjats ja que el SOC considerava que no s'havien complert les bases establertes. La resolució del 6 d'abril de 2021, posteriorment confirmada el 26 de juliol del mateix any, acordava el reintegrament parcial de l'ajut en detectar els esmentats incompliments de les bases reguladores del programa. L'Ajuntament va recórrer aquesta decisió en considerar que els requisits aplicats per l'Administració autonòmica eren excessivament restrictius i no estaven previstos expressament a les bases de la convocatòria. No obstant això, el jutge rebutja aquests arguments i avala la interpretació del SOC, assenyalant que les pròpies bases del programa remetien de manera explícita a la Guia de Prescripcions Tècniques, que té caràcter vinculant. Segons la sentència, aquesta guia estableix de forma clara que les persones participants han d'estar inscrites com a demandants d'ocupació no ocupades (DONO) amb anterioritat a la seva incorporació al programa, una comprovació que ha de ser immediatament prèvia a l'inici de l'activitat. D'acord amb les dades de què disposava l'Administració, un grup de participants va adquirir la condició de DONO el mateix dia de l'alta al programa, fet que incompleix el requisit temporal exigint. El tribunal destaca que l'Ajuntament no va aportar proves suficients per desvirtuar aquesta constatació, malgrat al·legar que la càrrega de la prova corresponia al SOC. La sentència també analitza la durada de dos contractes laborals subvencionats i conclou que tampoc s'ajustaven a la normativa. En ambdós casos, es tractava de contractes d'interinitat a temps parcial amb una durada de dos i tres mesos, respectivament, quan les bases del programa estableixen una durada mínima de sis mesos per als contractes subvencionables. El fet que posteriorment aquests treballadors fossin contractats de manera indefinida no elimina, segons el jutge, l'incompliment inicial que justifica la revocació de l'ajut. Fonts municipals han especificat que malgrat que la sentència marca una xifra de més de 100.000 euros, només se n'ha de retornar una quarta part ja que, en aquella època i com passava en d'altres ajuntaments, els consistoris havien d'acceptar sempre el màxim de subvenció d'un programa, en aquest cas, era d'un 204.000 euros. Un cop adaptades les necessitats al programa i al municipi, en retornaven la part que no feien servir. En aquest cas, van ser uns 75.000 euros. La resta es van utilitzar. Amb aquesta resolució, el jutjat confirma íntegrament l'actuació del SOC i desestima totes les pretensions de l'Ajuntament de Girona. Tot i això, la sentència no és ferma i pot ser recorreguda.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/girona/2026/02/08/girona-tornar-26-000-euros-126498273.html>